

midler og udførselsforbudte Varer, hvilket Forbuds Betydning jo iøvrigt er væsentligt formindsket ved Ophævelsen af Udførselsforbudene for en Række Varer.

Tilsynet med Overholdelsen af disse Bestemmelser, hvilket Punkt Indenrigsministeriet særlig har fremhævet i sin Skrivelse af 27. August f. A., har paahvilet det sædvanlige Politi, hvem Kommissionen har bistaaet saa godt som muligt, særlig efter at Justitsministeriet ved Cirkulære af 16. Juli 1918 har anmodet Politidirektøren i København og samtlige Politimestre om at indhente en Erklæring fra Kommissionen, inden Sager om Overtrædelse af Bekendtgørelsen af 1. Februar 1917 med senere Tillæg overgaar til Behandling ved Retten. Som det fremgaar af de vedlagte Oversigter (Bilagene H og J), har dette Forholds Ordning i Norge og Sverige voldt betydelige Vanskeligheder, og man tør tro, at Tilsynet her i Landet har været noget mere virksomt end der. Man kan særlig fremhæve den Undersøgelse af Handelen med visse Manufakturvarer, som fandt Sted paa Grundlag af de Oplysninger, man modtog ved den ved Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 5. Juni 1918 paabudte Opgivelse af Beholdninger af Cheviot, Serge og Klæde. Kommissionen haaber at have fundet Udvej til at foretage tilsvarende Undersøgelser af almindelig Karakter af Prisberegningerne hos forskellige Klasser Handlende; og ogsaa under Hensyn til, at de Bestemmelser, som foreslaas paa dette Omraade, stadig maa betragtes som værende af midlertidig Karakter, maa man finde det forsvarligt at undlade at oprette nye Myndigheder til Foretagelsen af den fornødne Kontrol, idet det paalægges de allerede bestaaende Myndigheder, som maatte være i Stand til at yde Medvirkning, at gøre dette.

Paa dette Grundlag udarbejdede man et Udkast til Forslag til midlertidig Lov om Foranstaltninger mod urimelig Handelsfortjeneste, hvilket man forelagde De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark, Grosserersocietetets Komité, Industriraadet og Provinshandelskammeret efter mundtlig for Repræsentanter for disse Organisationer at have gjort Rede for de Synspunkter, der var lagt til Grund ved Udkastets Udarbejdelse. Om Udkastet, der i det store og hele var enslydende med det nedenfor som Hovedforslag betegnede Udkast, har man modtaget de vedlagte Betænkninger (Bilagene K—O) — de i disse udeladte Stykker omhandler Bestemmelser, man har slettet —. Idet der iøvrigt om Udtalelserne henvises til Bemærkningerne foran og om Udkastets enkelte Paragraffer, skal man om de foreliggende Svar blot gøre opmærksom paa, at de, foruden at gøre sig skyldig i en Del Misforstaaelser af Udkastets enkelte Bestemmelser, for en stor Del synes at hvile paa det afgørende Fejlsyn, at der her er Tale om Indførelse af nye Retsforskrifter, medens Forholdet som anført er, at de gældende Forskrifter paa dette Omraade i det hele i Udkastet i høj Grad lempes og desuden kun gøres gældende i et bestemt begrænset Tidsrum.

Efter Modtagelsen af disse Svar har Udvalget i flere Møder paany drøftet Sagen og er — med nogen Resignation fra forskellige Sider overfor visse Enkeltheder — enedes om det hermed følgende Udkast til Forslag til midlertidig Lov om Foranstaltninger mod urimelig Handelsfortjeneste, dog med Undtagelse af Udkastets § 3, 1ste Stykke.

Herom og om Udkastets andre Bestemmelser bemærkes følgende:

Til § 1.

Bestemmelsen svarer til Bekendtgørelserne af 1. Februar 1917 og 17. Juni 1918. Bekendtgørelsen af 1. Februar 1917 var saavel efter sin Ordlyd som efter sit Formaal, en Prisforskrift, der tilstræbte saa vidt muligt at bevare Prislejet pr. 1. Februar 1917. Da nye Varer fremkom efter denne Dag, blev Bestemmelsen naturlig anvendt som Forskrift for Fortjenesteberegningen; dens sidste Stykke er en rimelig Del af en Prisforskrift, men synes alt for strengt i en Forskrift om Fortjenesteberegning og er derfor udeladt. Med de foran angivne Ændringer er denne Del af Bestemmelsen iøvrigt gen-